

LA OPINIÓN

PERIÓDICO DEMOCRÁTICO

Número suelto 10 ets. : Saldrá todos los domingos : Trimestre 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción y Administración
PLAZA GANADO, 37

No se devuelven los originales

Política • Literatura • Artes • Ciencias • Teatros • Deportes • Anuncios

A propòsit de l'actual epidemia

Cal parlar-ne de l'actual epidemia de verola, tant pel que toca a aconseguir son prompte acabament, com pera portar a tot-hom la serenor d'esperit necessaria, indispensable, davant del mal que ha pres tant increment en la nostra aimada vila.

Una pila d'equívocs, una renglera de preocupacions corren per l'espai, niant en el pensament de moltes persones. Cal esvaïr aquestes preocupacions i fuetejar aquests equívocs, donant als fets sa justa i limitada interpretació.

La verola, com moltes enfermetats infeccioses, es una malaltia eminentment encomanadiga; d'aquí son caràcter epidèmic, atacant a un gros nombre de persones a la vegada. Esdevé sempre, en aquest sentit, una plaga social i convé, per tant, dirigir a l'opinió tota plegada i particularment a cada familia, pera atacar el mal en ses arrels, socavant-li els fonaments que el sostenen.

Una creencia que, en general, se té de totes les infeccions (creencia que convé destruir per nociva), es la que s tradueix en aquelles quasi sentencioses paraules del gros públic, davant de les recomanacions i advertencies pera evitar el contagi directe, i que demostren, no tant sols la manca de cultura que, en general, hi ha respecte an aquests assumptes, sino també la manca del propi instint de conservació.

— Són romanços tot aixó de que s'encomana; el que l'ha de tenir, la té. —

De tal manera está arrelada aquesta opinió en el poble, que cada dia veuren sostenir-la a capa i espasa per gents que diuen que no s volen deixar fanatitzar per l'idea del contagi, sense adonar-se

que, en llur propria creencia, consisteix precisament el fanatisme. Son fruits d'aquesta creencia, el que la gent se comunicu amb els atacats, havent-hi qui ni les mans se renta, al sortir del quarto d'un verolós; el que l'aïllament del malalt se fassi amb molta deficiencia; el que la neteja dels quartos, robes i tots els objectes que estau en íntim contacte amb el malalt, se fassi en condicions péssimes, i, en fi, totes aquelles coses que, no per ésser insignificants, perden importancia i que són, en conjunt, la millor manera d'aturar la marxa de les epidemias. L'higiene individual, familiar i de relació de familia amb familia, esdevé, somant-se, l'higiene social tota. Veus-aquí, doncs, llur importancia.

Una altra preocupació perniciososa que s presenta sovint i que no es menys perillosa (d'una manera ben directa pels pobres malalts atacats ja per l'enfermetat), es la creencia de que en aquesta malaltia, com succeeix també amb el tífus, encara pot-ser d'una manera més marcada, certs remeis tenen la virtut de *trencar-la*, com gráficamente prediquen els expendedors d'aitals *remeis*. No cal dir que aquests expendedors no treballen (!) pas per *amor al arte*, — com se sol dir, — sino que cobren a bon preu les seves mercaderies i encara fan creure als seus *clients* que els fan un verdader favor. Aquest es un assumpte de vera transcendencia social i que convindria que fos estudiat i preferentment atés pels nostres governants, perquè hi va la salut del pròxim. No cal dir, tampoc, lo doloroses que resulten aquestes experiencies amb els malalts i els trastorns que a més de quatre families causen. Es

un mal desgraciadament crònic a la nostra terra i temo que costará molt el resoldre'l.

Un altre factor important pera llur propagació, que presenten, en general, totes les epidemias i més particularment les de verola, es la por de que certs individus estan posseïts d'agafar la malaltia. I s'esplica que en aquesta enfermetat siga més accentuada que en altres, no tant sols pel perill de morir-s'hi, a quin fi totes les enfermetats poden portar-hi, sino pel rastre que sovintment deixa marcat aquesta malaltia. Partint del mateix orde d'idees apuntat, creiem que aquesta por d'agafar la dolencia (que per altra part es molt perjudicial a l'organisme, perquè l'estat de menor resistencia a que el transporta, ocasiona una major receptivitat pera agafar-la), es deguda, també, a l'incultura general que s respira i particularment en aquestes materies, en les quals tot-hom es sabi: tot-hom se neteja, tot-hom fa i deixa de fer, i, no obstant, les epidemias exploten en una estació de l'any que no els es gens propicia, pera vergonya de cada hù i de tots en general. Si aquesta por que la gent sent, fos un preservatiu pera no comunicar-se els uns amb els altres i, per tant, pera evitar tot contacte directe, beneïda por, que per si mateixa matura l'epidemia. Més, no es així, perquè, — com hem dit al començament, — «l'agafa el que l'ha d'agafar, — segons diuen, — resultant dugues quantitats que s somen pera acreixer l'intensitat i la durada de l'epidemia.

I, per últim, l'assumpte capdal, la valla més grossa que s posa davant, pera la dominació d'una epidemia de verola: la vacunació. Sortosament per aquesta enfermetat (tant-de-bó fos així pera les altres malalties infeccioses!), tenim un medi que la ciencia ha desco-